

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Αυγούστου 2021 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 9 Ιουνίου 2021 στην υπόθεση T-47/19, Dansk Erhverv κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-508/21 P)

(2022/C 2/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky, T. Maxian Rusche)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Dansk Erhverv, Danmarks Naturfredningsforening, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει το διατακτικό της ανααιρεσιβαλλομένης απόφασης·
- να αποφανθεί επί της υποθέσεως T-47/19, Danske Erhverv κατά Επιτροπής, ακυρώνοντας το σημείο 3.3 της προσβαλλομένης απόφασης ⁽¹⁾·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα πρωτοδικώς στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας·
- να καταδικάσει κάθε διάδικο και κάθε παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναίρεσης: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η ευδοκίμηση του τρίτου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως συνεπάγεται την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης στο σύνολό της. Η διαπίστωση αυτή αντιβαίνει στο άρθρο 264 ΣΛΕΕ, όπως αυτό ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο με την απόφαση Επιτροπή κατά Département de Loiret, και στην αρχή της αναλογικότητας.

Στην απόφαση Επιτροπή κατά Département de Loiret, το Δικαστήριο ερμήνευσε το άρθρο 264 ΣΛΕΕ ως εξής: ⁽²⁾

«[...] το γεγονός και μόνον ότι το [Γενικό Δικαστήριο] έκρινε βάσιμο έναν ισχυρισμό που προέβαλε ο προσφεύγων προς στήριξη της προσφυγής του ακυρώσεως δεν παρέχει τη δυνατότητα στο εν λόγω δικαιοδοτικό όργανο να ακυρώσει αυτομάτως την προσβαλλομένη πράξη στο σύνολό της. Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να χωρήσει ολική ακύρωση όταν προφανώς προκύπτει ότι ο εν λόγω ισχυρισμός, ο οποίος αφορά μια ειδική μόνον πτυχή της προσβαλλομένης πράξεως, μπορεί να οδηγήσει σε μερική μόνον ακύρωση.»

Εν προκειμένω, το τρίτο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα πρωτοδικώς έβαλλε μόνον κατά της μίας από τις τρεις αποφάσεις που η προσβαλλόμενη απόφαση ομαδοποίησε σε μία πράξη. Πρόκειται για την απόφαση με την οποία διαπιστώνεται ότι η μη επιβολή προστίμου για τη μη εισπραξή της εγγύησης επί των μεταλλικών συσκευασιών ποτών από τα ευρισκόμενα πλησίον των συνόρων καταστήματα δεν συνεπαγόταν χρήση κρατικών πόρων και επομένως δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση. Το τρίτο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας δεν έβαλλε κατά των λοιπών αποφάσεων, με τις οποίες διαπιστώνεται ότι η μη εισπραξή της εγγύησης και η μη εισπραξή του ΦΠΑ επί της μη εισπραχθείσας εγγύησης δεν συνεπαγόταν χρήση κρατικών πόρων και επομένως δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση.

Δεύτερος λόγος αναίρεσης: Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να παραθέσει αιτιολογία και παρέθεσε αντιφατική αιτιολογία όσον αφορά την κρίση του ότι οι τρεις αποφάσεις συνδέονταν άρρηκτα μεταξύ τους.

Τρίτος λόγος αναίρεσης: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι οι τρεις αποφάσεις συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους. Στην πραγματικότητα, τα τρία μέτρα που εξετάζονται στις τρεις αποφάσεις δεν συνδέονται μεταξύ τους. Ιδίως η μη επιβολή προστίμου δεν συνδέεται κατά τρόπο άμεσο και αυτόματο με τη μη εισπραξή της εγγύησης και τη μη εισπραξή του ΦΠΑ. Η επιβολή του προστίμου μπορεί να μεταβάλει ή και να μη μεταβάλει τη συμπεριφορά των ευρισκόμενων πλησίον των συνόρων καταστημάτων. Τα ευρισκόμενα πλησίον των συνόρων καταστήματα μπορούν να αμφισβητήσουν την επιβολή του προστίμου ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων και να εξακολουθήσουν να μην εισπράττουν την εγγύηση (και να μην εισπράττουν τον ΦΠΑ επί της μη εισπραχθείσας εγγύησης). Εν πάση περιπτώσει, η μη εισπραξή της εγγύησης δεν συνεπάγεται απώλεια κρατικών πόρων διότι τα χρήματα απουσιάζουν από ένα πλήρως ιδιωτικό σύστημα επιστροφής εγγύησης, μη υποκειμένο σε κρατικό έλεγχο.

⁽¹⁾ Απόφαση C(2018) 6315 τελικό σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44865 (2016/FC) — Γερμανία — Εικαζόμενη ενίσχυση προς καταστήματα πώλησεως ποτών τα οποία βρίσκονται πλησίον των γερμανικών συνόρων.

⁽²⁾ Απόφαση Επιτροπή κατά Département de Loiret, C-295/07 P, EU:C:2008:707, σκέψη 104.